

הם ? יעקב ובניו. מראש שביר וחרמון - שהם עתידים לקבל את התורה של מהר חרמון, ולהגן עליהם בגולותם. ממעונות אריות - אלו הם עםם עובדי עובדי כוכבים ומזלות, נ"א בני אדם של אמרה שדים לאריות ונמרים, שמענים אותם בכל עבודה קשה.

רבי אבא אמר, אני מלכונן בלה וגוי, וכי מלכונן באה, והלא ללכונן עוליה ? אלא, אמר רבי אבא, בשעה שירדה שכינה למצרים, ירדו עמה ששים רפוא של מלאכי השרת, והקדוש ברוך הוא בראשונה. זהו שפטוב וי אברה מלכים לפניהם וזה בראותם.

רבי יצחק אמר, אני מלכונן בלה - זהה שכינה. אני מלכונן פבואי - מקומות בית המקדש שלמעלה. משורי מראש אמנה - מקומות בית המקדש שלמעלה ומקומות בית המקדש שלמטה. שאמר רבי יהודא, מעולם לא זהה שכינה מפהל המערבי של בית המקדש, שבתווב (שיר ט) גינה זה עומד אמרת כתלנו, והוא ראש אמנה כל העולם. מראש שניר וחרמון - מקומות שהתורה יצאה לעולם, ולמה ? להגן על ישראל. ממעונות אריות - אלו עמים עובדי עבودת כוכבים ומזלות. רבי ייקן אומר, ממעונות אריות - אלו תלמידי חכמים שעוסקים בתורה בממענות המדרשות ובכפיogenesis, שהם אריות ונמרים בתורה.

רבי חייא היה יושב לפני רבי שנען, אמר לו, מה ראתה התורה למנות את בני יעקב, שהם שניים עשר בפתחה, ואחר

גינחו. יעקב ובנוי. מראש שניר וחרמון, דאין עתידין לקבלה אוריתא דילוי, מטורא דחרמון, ולאגנא עלייהו בגלותהן. ממעונות אריות : אלין אין עמין עובדי עבودת כוכבים ומזלות, נ"א בני נושא דסתינה (הדרמן) דמדין לאריות ונמרין, דמענן להון בכל פולחנא דקשי.

רבי אבא אמר, אני מלכונן בלה וגוי. וכי מלכונן אתה, והלא ללכונן עוליה. אלא אמר רבי אבא, בשעתה דנחתת שכינה למצרים, נחתה בהדר שתין רפוא של מלאכי השרת, וקודשא בריך הוא בקדמיתה הרא היא דכתיב, (מיכה ב') ויעבור מלכם לפניהם וה' בראותם.

רבי יצחק אמר, אני מלכונן בלה, דא אידי שכינה. אני מלכונן תבאי, מאתר بي מקדשא דלעילא. תשורי מראש אמנה, מאתר בי מקדשא דלעילא, ומאתר בי מקדשא דלתפקא דאמר ר' יהודא, מעולם לא זהה שכינה מכותלא דמערבא, דבי מקדשא, דכתיב, (שיר השירים ב') הנה זה עמד אחר כתלנו. והוא ראש אמנה לכל עולם. מראש שניר וחרמון מאתרא דאוריתא נפקת לעולם, ולמה. לאגנא על ישראל, ממעונות אריות : אלין עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות. ר' יידן אומר, ממעונות אריות : אלין אין תלמידי חכמים, דעסקי באוריתא בממענות הסדרות, ובכתיogenesis, דאין ארינו ונמרים באוריתא.

רבי חייא היה יתיב קמיה דרבנן, אמר ליה, מה חמת אוריתא למןני בנוי דיעקב, דאין טרייסר בקדמיתה, ולבתר בן שבעים דכתיב, (בראשית מ"ז) כל הנפש לבית